

af Grundene til, at Belgien saa særlig stærkt har maattet udvikle sit Forsvarsvæsen, som for Resten forholdsvis slet ikke med Hensyn til det foranstillede er saa stærkt udviklet som det danske. Dernæst skal jeg med Hensyn til Antimærker bemærke, at det i for en er en Fejling, der ligger meget langt tilbage, og der har man koncentreret sit Forsvar medens man har forsat, hvad der paa Grund af Belgiens særlige Bølggenhed eller Afkølelse ventes, at Befæste sig paa Grensdistrikterne. Det er en dissej, som i sig selv har en heder, som for mig forklarer, at Belgien naagte det en anerkjendt neutralitet, som har i sig selv et Gaaad maattet udvikle sit Forsvarsvæsen for at forsvare sin Neutralitet.

Marineministeren (M. Raab) sagde: Jeg skal blot sige, at naar det er den Medlemmenten, at der var stor Forskjel paa Belgiens og Danmarks Bølggenhed, idet han sagde, at Belgien har den ganske særlige Bølggenhed, saa siger jeg, at Danmark har ogsaa en ganske særlig Bølggenhed, saa at det naturligt vis med Variationen vil være det samme. Belgien ligger paa Veien mellem Østland og Frankrig, vil ligge paa Veien mellem andre Stormagter. Det kunde være en ganske særlig Fristelse for Frankrig eller Østland, at benytte Belgien, siger det er den Medlem, det kunde ogsaa være en ganske særlig Fristelse for en eller anden Magt, jeg skal ikke nævne hvilken, til under disse givne Forhold at sikkersig Danmarks Medvirking, saa jeg seer ikke nogen som helst Forskjel derpaa.

Holstein-Ledreborg: Jeg skal kun lige overfor det høitærede Minister sige, at jeg har aldrig hørt en Minister, der har ndat, saa fort en Uafstemlighed, som den, han har udtrykt lige overfor mig, men det viser, at jeg for mit Vedkommende i Fremtiden ikke paa nogen Maade kan tilfredsstille Ministerens Forventninger, og saa var jeg heller ikke igjøre mig nogen Umage for det. Det er meget sandt, at vi efter 1864 kunde have forudset den Stilling, vi nu ere komne i, men vi have ikke forudset den. (M. Raab: Regjeringen har). Det er saa langt fra, at vi efter 1870 endnu ikke havde forstaaet den, og jeg paa taal, at dette Dieblif have vi i Landet over alle forstaaet, hvorefter Stillingen er bleven 1864, thi der forevæber os, og har gennem den Mærkel, kjøndt nu meget mindre, forevæber os Forestillinger om vor militære Betydning, som er ganske uforventlige med, hvad der skete 1864. Det vil den høitærede Minister jeg taler ikke om Regje-

ringen — ikke kunne bestride, at vor Bressje, og de Forhandlinger, der have været førte her i Landet, som danne Udtrykket for den offentlige Mening, har vist, at vi efter 1870 stadig gik med Tanker om Alliancer, der kunde staae os amanden Stilling, og Medvænge for, hvad der var det, det kan intet Menneffe, der er fortrolig med, hvad der er tænkt, og hvad der er sagt mellem Land og Land, og hvad der er sagt i Madens, berøgte. Det være meget langt fra mig, at bebreide vor Nation det. Det er ganske naturligt, at naag det alle Folk i det, saam uhyre Nederlag, og det saa smerteligt Tab, som vi ledte i 1864, glemmer det det ikke, og haaber selv mod al mulig Sandlynhed, at det skal kunne gjenoprette dette Tab. Det vilde være ganske mærkværdigt, om det ikke var Tilfældet, at det vilde stude paa en ganske forunderlig Sløvhed, Uagtsomhed og Mangel paa Patriotisme, som vi ikke en Mætte af har havde levet i Illusioner, allerede paa Grund af den Forbindelse, der er mellem os og Nordstevigerne, og vi vinge med vore Følleser, selv om Formsten taler mod, saa meget dermod, til, ikke, at opgiver Haabet, og det skal man ikke bebreide os, vi gisja lid, som man kan bebreide, Folk i Frankrig, at de stadig vente paa en eller anden Begivenhed, som man heller ikke bebreide os, at vi ikke en Mætte af har efter 1864, saa længe der endnu var Mulighed, derfor bebragtede vor Forsvar her i Landet, som kunnet til at vinde noget tilbage, eller til bedre Tilstande, paa dette Omraade. Det er mærkværdigt, at Ministeren vil nægte det. I denne Mægtelse, ser jeg et Angreb paa vor Formid, vor Braubhed, vor Patriotisme, Men ligesaa vist er det, at disse Ting ere Illusioner, og jeg tror, at vi nu, efter hvad den er sket, efter som Europa er kommet til at se ud, og efter, at det ene Gaab er sluttet efter det andet, om at saae nogen militær Betydning, og om, at der paa den Maade kan ske en Ting, med Hensyn til Danmarks Grensdistrikter, vi alle kunne være glade ved. Det kan jo ogsaa ske paa anden Maade end ad krigersk Veie, men jeg siger, om at via admittigeff, Beh, skulde vi naae noget (M. Raab: min istæve no Raab). Det er der ikke Tale om). Men man det er det, Folk ganske naturligt har tænkt sig gamle Dage. Det er om man nu efter haanden kommet bort fra, men man er ikke kommet bort fra denne Tale om at være vor Neutralitet, der i Biværligheden er bygget paa Fantastik, som ikke er en skuld beentigede. For, nogle Aar tilbage talte man ikke om at være Neutralitet, da var man vel kommen saa vidt, at man ikke talte mere om Alliancepolitik, det